

[Tyroll]

kræve dette af de forbundsledere, der foregiver protest, men uden at ville lægge reel handling bag. Realiteten vil være, at kun arbejdspladsernes egen kamp vil kunne garantere mod dyrtidsreguleringens undergravelse.

Hvad bliver virkeligheden, hvis det ikke lykkes? Ja, 1 dyrtidsportion udraderes ved hjælp af disse manipulationer, og som hr. Wilhjelm var inde på tidligere i dag, er der jo omfattende stigninger på vej på oliepriserne. OPEC-landene sætter deres priser i vejret. Det kan man ikke fortænke dem i, men multinasserne skal nok finde ud af at få deres andel.

Statsministeren taler om, at arbejdsgiverne slipper for at udbetale 5½ portion. En væsentlig del stammer fra netop dette indgreb i dyrtidsreguleringen. En 30 pct.s stigning vil ifølge statsministerens svar til VS forleden i spørgetiden betyde en reallønsnedgang på yderligere 1,5 pct. i forhold til det tidligere antagne.

Energipriserne har tidligere været med til at formindske pristallet. Dengang var der ingen, der tænkte på at tage energipriserne ud. Men i dag, hvor det modsatte er tilfældet, hiver man dem ud. Det er ren og skær klassepolitik, der her er tale om.

Hvad kan der mon videre forventes af reallønskonsekvenser? Statsministeren hævder, at der skulle være balance i helheden af de 18 forslag, der er til behandling i dag. Denne balance er ikke til at få øje på. Men mener statsministeren, at denne balance er til stede, uanset hvilke olieprisstigninger der sker? Var det en forudsætning for balancen, at oliepriserne ikke overstiger regeringens forventninger? Hvor omfattende olieprisstigninger agter regeringen at acceptere fremover uden kompensationer? Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg mere tror, at dette forslag er et knæfald for EFs og OECDs krav om, at oliepriserne hives ud af pristalsreguleringen, uanset hvilket reallønsfald der måtte være en følge heraf.

Statsministeren kom i spørgetiden i onsdags ind på, at de svagest stillede skulle have kompensation for de forventede olieprisstigninger. Denne del af svaret var vi selvfølgelig meget tilfredse med, men denne tilfredshed kan blive gjort til skamme, når vi ser realiteterne. Det er et spørgsmål om, hvordan kompensationen udformes, og her har vi jo erfaringer. Vi har erfaringer for den mangel-

fulde kompensation, der blev givet til pensionisterne for nylig. VS stillede et ændringsforslag om at give fuld dækning, men socialdemokratiet og de borgerlige partier stemte forslaget ned med det resultat, at pensionisterne kun fik ⅓ af, hvad der skulle til for at dække udgiftsstigningen.

Det var en helt utilstrækkelig kompensation, som pensionisterne kommer til at lide hårdt under. Det samme gælder de lavest lønnede efter dette lovforslags gennemførelse.

Det er nærliggende at spørge statsministeren, hvilken kompensation der vil blive givet til de dårligst stillede. Hvilken dækning vil man give? Det er ikke de store forventninger, vi stiller med, når vi ser, at lovforslaget, som vi diskuterer her, betyder, at der spares 450 mill. kr. på de sociale pensioner og ca. 30 mill. kr. på børnetilskuddene. Er det de stærkeste skuldre, som regeringen her har fundet frem?

VS vil stemme imod dette asociale lovforslag og kan love regeringen, at vi vil yde vores bidrag til, at arbejdspladserne sætter det ud af kraft, og at arbejdspladserne viser forståelse for, at pensionisterne må beskyttes mod regeringens asociale politik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 134 stemmer mod 43.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om forlængelse af visse overenskomster inden for den offentlige sygesikring.

(Lovforslag nr. L 59. Fremsat 4/12 79. Første behandling 6/12 79. Betænkning 17/12 79. Anden behandling 19/12 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 110 stemmer mod 49; 18 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af dyrtidsregulering m.v.

(Lovforslag nr. L 60. Fremsat 4/12 79. Første behandling 6/12 79. Betænkning 17/12 79. Anden behandling 19/12 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Ingen har bedt om ordet. Jo, nu kommer der nogle. (*Mishagsytringer fra salen*).

Formanden:

Nej, jeg må meget bestemt advare imod, at man giver mishagsytringer til kende, fordi der måske tidligere på dagen er blevet talt for længe.

Forhandling

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der nu er tilbage af lønindgrebslovforslaget, er det, vi står over for nu, og vi har i dag hørt alle de borgerlige partier beklage, at det ikke er lykkedes at gribe endnu hårde ind. Det er altså ikke nok at tage 5½ dyrtidsportion fra lønmodtagerne. Det skulle være en mere behård klassepolitik, der skulle til. Det er ikke overraskende for os i SF. Vi kender de borgerlige partiers syn på, hvem der skal betale regningen til enhver tid.

Det er heller ikke overraskende, at det radikale venstre og socialdemokratiet vil have indkomspolitik. Det har de nu ført i flere år, og ingen af disse partiers vælgere er derfor ført bag lyset. Men mon også socialdemokratiets vælgere er klar over, at det, der bliver tilbage af denne indkomspolitik, er et dyrtidsangreb, der netop rammer de grupper, hvis eneste mulighed for kompensation for store prisstigninger er denne dyrtidsregulering, nemlig de lavest lønnede, herunder især mange kvinder?

Regeringspartiet har altid stået som det parti, der værner den såkaldt lille mand i vort samfund. Dette forslag viser med al ønskelig tydelighed, at sådan er det ikke mere, og dette er bl. a. ved at gå op for SiDs medlemmer og såmænd også for SiDs forretningsudvalg. Det bliver spændende at se, om dette blot er en krusning på overfladen, eller om havet, dvs. medlemmerne, vil rejse sig i storm og dermed få regeringspartiets skude til nødtvungent at skifte kurs fremover.

Også Kvindeligt Arbejderforbund har brug for, at lederne indser, at går man med på tanken om indkomspolitik, kan det betyde, at man netop må ende, som man er endt her, med at kvinderne kommer til at betale den største pris, idet det netop er den gruppe, der sikres ved dyrtidsreguleringen. Det er ufatte ligt, at Ruth Løjbert ikke har set klart på denne sag noget for.

Der er andre muligheder for at føre en ordentlig politik. Næsten alle partier har her i dag talt om økonomi i forbindelse med dette forslag. Det er forståeligt, for hele verden og især den vestlige verden er rystet på grund af oliesituationen og de enorme prisstigninger på energi, og i SF var vi da helt på det rene med, at de milliardbeløb, olien stiger med, har en overordentlig negativ virkning på vor i forvejen dårlige betalingsbalance. Men der er kun én vej at gå for at begrænse denne virkning, og det er at komme i gang med en fornuftig energipolitik, der kan betyde besparelser på energien: en statslig overtagelse af olien i Nordsøen, og så kan vi komme i gang med at hente denne olie hjem. Det vil også give arbejdspladser.

Denne politik vil pege fremad og give håb om bedre tider, mens den lov, vi her behandler, koster det hvide ud af øjnene for almindelige mennesker og alligevel ikke hjælper. SF stemmer imod dette lovforslag og håber,